

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYTA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
IV NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU 10.03.2024 - NUMER 7/2024(1204)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz Dobrej Nowiny

Dzisiejszy fragment Ewangelii wyraża prawdę o tym, że śmierć Jezusa jest najwyższym przejawem miłości Boga do człowieka. Zarówno dla bezpośrednich adresatów Ewangelii, jak i dla współczesnego czytelnika te słowa są nagłym wezwaniem do tego, żeby odpowiedzieć na miłość Boga. „Pamiętajmy na tę miłość, z jaką tak wielkich łask nam użyczył, i jak wielką miłość okazał nam Ojciec. Bo miłość przyzywa miłości. Starajmy się zawsze mieć tę miłość przed oczyma i pobudzać siebie do miłości” (św. Teresa od Jezusa). Ofiara Chrystusa to najbardziej naglące wezwanie do tego, żeby odpowiedzieć na Jego wielką miłość. „Powszechnie mówi się, że czas to pieniądz. A ja wam powiem: Czas to miłość. Bo my wszyscy [...] jesteśmy owocem Ojcowej miłości. [...] A na umocnienie tej prawdy posłał Bóg Syna swego, wołającego: Ojcze! Jako znam, że Ojciec miłuje. [...] Oto jest cała misja Chrystusa na ten świat przychodzącego. Oto potwierdzenie, że jesteśmy dziećmi miłości Ojcowej, i że Bóg nie przestaje nas miłować. Całe nasze życie tyle jest warte, ile jest w nim miłości (kard. Stefan Wyszyński, Czas to miłość, 15.08.1979).

EWANGELIA J 3,14-21

Cud
eucharystyczny
w Bolsenie

**Słowa
Ewangelii
według
św. Jana**

Jezus powiedział do Nikodema: „Jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wy-

wyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego. A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki. Każdy bowiem, kto się dopuszcza nieprawości, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby nie potępiono jego uczynków. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu”.

ZNAĆ LUB NIE ZNAĆ JEZUSA

„Rekolekcje” z książką Kardynała Grzegorza Rysia

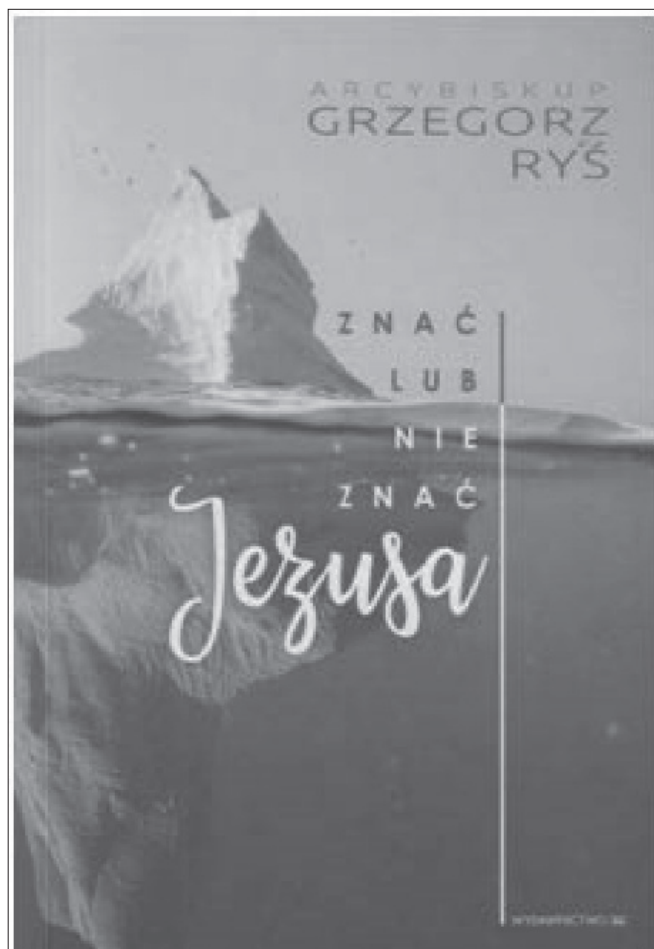
Niezwykłe ważnym okresem w roku liturgicznym jest Wielki Post. Jest to dla katolików czas głębokich refleksji. Pomaga w tym Kościół, organizując rozmaite rekolekcje. Zagonieni i zaangażowani w codzienne życie nie zawsze wygospodarujemy czas, aby aktywnie w nich uczestniczyć. Pomocą, w zastanowieniu nad naszym życiem i głębią wiary, może być oferowana książka. Kardynał Grzegorz Ryś porusza w niej w krótkich naukach takie tematy jak: Spotkać Mistrza; „Ty masz słowa Życia”; Zaangażuj się w Kościół; Święty, Powszechny i Apostolski; Zmieniać myślenie; Boże błogosławieństwo; Oto trwają trzy (Wiara, Nadzieja i Miłość). Minie najbardziej poruszyła ostatnia nauka. Mam przekonanie, że pogłębienie wiary i towarzysząca temu miłość, poprowadzą nas właściwą drogą.

Kardynał pisze: „Wiara jest doświadczeniem spotkania z osobą Jezusa Chrystusa. Nie jest najpierw decyzją etyczną, nie jest najpierw światopoglądem - jest spotkaniem Jezusa Chrystusa. Papież Franciszek głosi, że jest spotkaniem z „Bogiem żywym, który nas wzywa miłością uprzedzającą”. Pytaniem jest czy przyjmuję miłość Boga żywego do mnie? Wiara jest doświadczeniem Boga, który mnie kocha i jest moją odpowiedzią, która jest też odpowiedzią miłości. Papież Franciszek przypomina przykład wiary kobiety, która dotknęła Jezusa, kiedy sama cierpiała na upływ krwi - dotknęła sercem, wszyscy inni dotykali Jezusa rękoma.

Wiara jest wzrokiem. Wiara jest sposobem widzenia rzeczywistości, ale takim jaki ma Jezus. Jestem wierzący o tyle, o ile patrzę na Boga, na siebie, na innych wzrokiem Jezusa. ....Wiara jest poznaniem prawdy. Wiara jest uczeniem się i jeśli nie uczę się, to wtedy, mówi papież, wiara może być „projekcją naszych pragnień szczęścia”. Papież Franciszek mówi, że żyjemy w świecie, w którym istnieje kryzys prawdy - dzisiaj prawda nikogo nie obchodzi, dzisiaj wszystkich obchodzą opinie. Wiara jest widzeniem i słuchaniem - to się dzieje tylko wtedy, jak spotykasz osobę - bo to doświadczenie, że widzisz i słuchasz, jest spotkaniem z osobą. Tą osobą jest Jezus Chrystus. I w tym spotkaniu dokonuje się poznanie, które polega na naśladowaniu. Idę z Nim w drogę. Zaczynam Go naśladować. Żyję tak jak On. Widzę tak jak On. Postępuję tak jak On.....Dojrzałość w wierze to bycie dzieckiem przed Bogiem i to jest to, co Duch Święty z nami robi. Chcemy tego?

Jedynym sposobem, żeby chrześcijanie nie stracili wiary, jest modlitwa nieustanna. Rzecz jasna nie chodzi tu o wygłaszanie zaklęć, tylko o spotkanie z Jezusem, które pozwala człowiekowi przejmować Jego sposób widzenia rzeczywistości.....Wiara jest sprawą serca. Wiara jest sprawą miłości. Jak kochasz, to wszystko wraca na swoje miejsce, zaczynasz widzieć. Inaczej widzisz człowieka, którego kochasz; inaczej widzisz Boga, którego kochasz; inaczej widzisz siebie, kiedy siebie kochasz. Inaczej słyszysz, inaczej słuchasz drugiego, w ogóle inaczej słuchasz Boga, jeśli między tobą a Nim jest jakaś relacja, jest miłość. Inaczej słuchasz i inaczej rozumiesz jeśli kochasz..... Taka miłość nie umiera! bo ona jest już tutaj doświadczeniem tego, kim jest Bóg. A On jest wieczny!”

Na podstawie „Znać lub nie znać Jezusa” opracowała Ewa Wika

MYŚL TYGODNIA

Nie szukajcie ozdoby w szatach i kosztownościach, lecz życia obyczajnym.

Św. Cyprian

IV Niedziela Wielkiego Postu nosi łacińską nazwę *laetare*. Pochodzi ona od pierwszych słów introitu (pieśni na wejście): „*Laetare, Ierusalem...*”. Kolorem liturgicznym tego dnia jest róż, pomieszanie fioletu i bieli, symbolizujący radość podczas pokuty, chwilę wytchnienia podczas smutku, przerwę w dyscyplinie pokutnej.

Laetare, Ierusalem

Antyfona zaczynająca się tymi słowami, przetłumaczona na język polski brzmi:

„Raduj się, Jerozolimo, zbierzcie się wszyscy, którzy ją Kochacie. Cieszcie się, wy, którzy byliście smutni, weselcie się i nasycajcie u źródła waszej pociechy. Uradowałem się, gdy mi powiedziano: Pójdziemy do domu Pańskiego.”

A to oryginalny, łaciński tekst:

”*Lætåre, Ierúsalem, et convéntum fácite omnes qui dilígitis eam: gaudéte cum lætítia, qui in tristítia fuístis: ut exsultétis et satiémmini ab ubéribus consolatiónis vestræ.*

Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus.”

Antyfona ta porusza dwa ważne tematy – nie tylko radość, która tak bardzo kojarzy się z IV Niedzielą Wielkiego Postu, ale także, a może raczej: przede wszystkim, temat Świętego Miasta Jeruzalem. Wątek Świętego Miasta powraca w antyfonie na Komunię: „O Jeruzalem, zbudowane jak miasto skupione w swych murach. Tam wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie, aby wielbić imię Twoje, Panie”.

Do Jerozolimy nawiązywał również najstarszy znany nam zestaw czytań na IV Niedzielę Wielkiego Postu, dziś już nieobowiązujący. Czytanie z Listu do Galatów (Ga 4, 22-31) koncentruje się na doczesnym i mistycznym znaczeniu Jeruzalem. Z kolei w Ewangelii o rozmnożeniu chleba na pustkowiu (J 6, 1-15) wątek Jeruzalem poddanego niewoli przechodzi do wątku Jeruzalem królewskiego, wolnego. Pozostając w tematyce królewskiej, można pokusić się o dalszą interpretację antyfony „*Laetare, Ierusalem*” jak i całego zestawu czytań na IV Niedzielę Wielkiego Postu, rozważając mękę Chrystusa – „Króla żydowskiego” – który w koronie z cierni wstępuje nie na tron materialny, lecz na mistyczny – Drzewo Krzyża. Niedziela *Laetare* jest zatem zachętą do celebrowania tajemnicy królewskiej godności Chrystusa.

W IV Niedzielę Wielkiego Postu papież nakładał wyjątkową mitrę o złotej barwie. Z tego zwyczaju rozwinął się kolejny – błogosławienia przez papieża złotej róży i skraplania jej wonnym olejkiem, na pamiątkę gestu Marii z Betanii, która olejkiem namaściła stopy Jezusa. Już w XI wieku papież Leon IX mówił, że złota róża jest znakiem czci dla Krzyża Świętego, później rozwinął się także zwyczaj wręczania róży wybranej osobistości, miastu lub kościołowi. Papież Innocenty III z kolei opisuje złotą różę jako znak radości Niedzieli *Laetare*, z którego wypływa użycie jaśniejszego koloru szat liturgicznych jako bardziej stosownego do charakteru tego dnia. Pierwotnie był

to jednak jaśniejszy odcień fioletu czy też purpury, a barwę różową wprowadzono dopiero po reformie trydenckiej.

Obecnie czytania przeznaczone na IV Niedzielę Wielkiego Postu (2 Krn 36,14-16.19-23, Ps 137,1-6, Ef 2,4-10, J 3,14-21) nie nawiązują już do Świętego Miasta Jeruzalem (aczkolwiek motyw tego miasta nadal poruszany jest w psalmie) ani do królewskości Chrystusa. Znaczenie antyfony „*Laetare, Ierusalem*” zmieniło się zatem, pozbawione elementu odniesienia. Trwają nawet dywagacje, czy w obliczu zmian czytań liturgicznych nie należałoby także zmienić antyfony albo przynajmniej nazwy Niedzieli *Laetare*. Należy jednak pamiętać, iż słowo „*laetare*” nie oznacza „płytkiej” radości z dotarcia na półmetek Wielkiego Postu, lecz ma głębsze znaczenie, odnoszące się do Drzewa Krzyża i oddające mu cześć.

Do dziś przetrwał również zwyczaj ozdabiania ołtarza kwiatami barwy różowej, a w szczególności różami, w IV Niedzielę Wielkiego Postu. Przypomina on o praktyce ozdabiania kwiatami relikwii Krzyża Świętego w tradycji wschodniej.

Etymologia Niedzieli Laetare

Nazwa Niedzieli *Laetare* – niedzieli radości – ma swoje korzenie w początkach chrześcijaństwa, wtedy bowiem, przed wprowadzeniem 40-dniowego postu, czas pokuty rozpoczął się w poniedziałek trzy tygodnie przed poniedziałkiem Wielkanocnym, a więc w dzisiejszy poniedziałek po IV niedzieli Wielkiego Postu. Niedziela *Laetare* była zatem ostatnim dniem uciech, zabaw, radości.

Inne nazwy

W XVI wieku we Włoszech narodziła się nazwa „Niedziela Róż”, pochodząca od zwyczaju błogosławienia przez papieża złotej róży. Wierni obdarowywali się tego dnia kwiatami – symbolem piękna, ale i cierpienia.

Niedziela ta upamiętnia macierzyństwo Kościoła i matczyną godność NMP, dlatego nazywana jest również „Niedzielą matczyną”. W nadzwyczajnej formie rytu tego dnia czytamy fragment Listu do Galatów: „[...] górne Jeruzalem cieszy się wolnością i ono jest naszą matką.” (Ga 4,26). W tym dniu służba otrzymywała dzień wolny, aby świętować w swym kościele parafialnym, zwykle z rodzinami. Do kościołów przynoszono wówczas kwiaty, aby podziękować za „duchowe macierzyństwo”. Dzień ten stał się później swego rodzaju dniem matki, bowiem obdarowywano wtedy rodzicielki kwiatami. Do dziś w krajach anglosaskich Dzień Matki jest obchodzony w IV Niedzielę Wielkiego Postu.

Laetare to również Niedziela wytchnienia, łagodzona bowiem wtedy rygor postny.

Jest to też „Niedziela pięciu bochenków”, bowiem w tym dniu czytano (dziś już tylko w nadzwyczajnym rycie) fragment Ewangelii o rozmnożeniu chleba i ryb.

Martyna Rajch

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE IV NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

W niedzielę Wielkiego Postu w godzinach od 9.00 do 13.00 i przed Gorzkimi Żalami rozprowadzamy paschaliki wielkanocne w cenie 14 zł.

We wtorek o godz. 18.30 w Sali Domu parafialnego spotkanie redakcji Dobrej Nowiny.

W czwartek o godz. 18.30 spotkanie grupy liturgicznej. Zapraszamy osoby, które chcą się zaangażować w liturgię Triduum Paschalnego

W piątek o godz. 18.30 w kościele spotkanie młodzieży przygotowującej się do bierzmowania.

Droga Krzyżowa w naszym kościele w piątek z udziałem dzieci o godz. 17.30, dla wszystkich o godz. 18.30 w najbliższy piątek rozważania poprowadzi Grupa Liturgiczna.

We wszystkie niedziele Wielkiego Postu **Koronka do Miłosierdzia Bożego** o godz. 17.00. **Gorzkie Żale** o godz. 17.15 – natomiast po Gorzkich Żalach krótka bez kazania Msza św.

Przy wejściu do kościoła można zabierać koperty na **Daninę Diecezjalną**. Składamy ją do skarbon.

Biuro parafialne w tym tygodniu czynne według ustalonych dni i godzin.

W przyszłą niedzielę swoje imieniny obchodzi ks. kanonik. Msza św. w intencji solenizanta w przeddzień 16 marca o godz. 18:00.

Ofiary na kwiaty do Grobu Pańskiego i na paczki świąteczne można składać do skarbon przy wejściu do kościoła.

Od 16 do 24 marca po każdej Mszy św. krótka Nowenna w intencji Ojczyzny, Zgody Narodowej i Poszanowania Życia Ludzkiego za wstawiennictwem św. Andrzeja Boboli i bł. Jerzego Popiełuszki.

W przyszłą niedzielę po Mszy św. o godz. 9.30 i 11.00 Grupa Małego Apostoła naszej parafii organizuje kiermasz świąteczny. Pozyskane pieniądze przeznaczy na pomoc polskiej rodzinie z sześciorgiem dzieci mieszkającej na Ukrainie.

W minionym tygodniu zmarła nasza parafianka śp. Elżbieta Rajczak z ul. Polskiej. Msza św. pogrzebowa i pogrzeb w najbliższy czwartek o godz. 12.00 na naszym cmentarzu.

REKOLEKCJE SZKOLNE SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 70 W POZNANIU

ISSN 1896-6110

Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tuczyńska, Justyna Zienkiewicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Ewa Baran, Antoni Kaczmarek **Współpraca:** ks. kan. Tomasz Morasz, **Adres redakcji:** ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70, e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiacji tekstów oraz zmianę tytułów.